

Til:

Medlem af Inatsisartut, Hans Enoksen, Parti Naleraq

Svar på § 37-spørgsmål nr. 161 af 22. september 2020

Naalakkersuisut har den 22. september 2020 modtaget spørgsmål i henhold til § 37, stk. 1 i Forretningsordenen for Inatsisartut, fremsat af medlem af Inatsisartut Hans Enoksen, Parti Naleraq.

Besvarelsen findes efter spørgsmålene.

1. I forbindelse med at man i år fra Naalakkersuisut tildelte ekstra kvoter til stenbiderfiskeriet, og at formanden for Naalakkersuisut deltog i denne beslutning, hvor han selv måske var inhabil i sagen, hvorefter man bestilte kammeradvokaten i Danmark til at undersøge habilitetsspørgsmålet i sagen, skal det da forstås således at det er hele Naalakkersuisut, der står bag beslutningen om at lade kammeradvokaten undersøge sagen?

Svar:

Formanden for Naalakkersuisut blev anklaget for at have været inhabil. Denne anklage kom bl.a. fra flere medlemmer af Inatsisartut. For at undersøge om der var hold i denne anklage, bad Formandens Departement Advokatfirmaet Poul Schmith (Kammeradvokaten) om, at lave en uafhængig undersøgelse af spørgsmålet.

Undersøgelsen konkluderede, at Formanden for Naalakkersuisut var ikke inhabil.

2. Det har selvfølgelig kostet noget at lade kammeradvokaten vurdere sagen, men hvad kostede det?
 - a. Hvem skal betale for dette arbejde?

Svar:

Undersøgelsen har kostet 181.798 kr. Da der er tale om en undersøgelse af Formanden for Naalakkersuisut, er det Formandens Departement der afholder udgifterne herfor.

3. Hvordan kan det være, at Naalakkersuisut ikke har villet udlevere nødvendige oplysninger til Revisionsudvalget i forbindelse med sin undersøgelse af sagen?

Svar:

Revisionsudvalget har fået udleveret alle de oplysninger, som Revisionsudvalget har krav på at få udleveret. Revisionsudvalget har

30-09-2020
Sags nr. 2020 - 17197
Dok. nr. 14972599

Postboks 1015
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 32 50 02
E-mail: govsec@nanoq.gl
www.naalakkersuisut.gl

1

fået udleveret oplægget til Naalakkersuisut, og den fulde undersøgelse fra Advokatfirmaet Poul Schmith (Kammeradvokaten). Undersøgelsen er ligeledes offentliggjort i fuld længde.

Alle relevante oplysninger fremgår meget klart af undersøgelsen. Derudover har Formanden for Naalakkersuisut svaret på alle spørgsmål fra Revisionsudvalget. Se også vedlagte redegørelse fra Formandens Departement, samt korrespondancen mellem Formandskabet for Inatsisartut og Formanden for Naalakkersuisut.

I korrespondancen medgiver Formandskabet for Inatsisartut, at reglerne herom ikke er klare. Formanden for Naalakkersuisut har derfor foreslået over for Formandskabet for Inatsisartut, at der nedsættes en hurtigarbejde arbejdsgruppe af embedsfolk, der kan klargøre reglerne, og komme med forslag til de ændringer, der er nødvendige.

Formanden for Naalakkersuisut har ikke modtaget svar endnu fra Formandskabet for Inatsisartut.

Inussiarnersumik inuulluaqqusillunga
Med venlig hilsen

Kim Kielsen

Redegørelse over forløbet i sagen vedrørende forhøjelse af kvoten efter stenbider

1. Indledning

Formanden for Naalakkersuisut/Formandens Departement orienterede fra start af Udvalg for Revision af Landskassens Regnskaber (Revisionsudvalget), at man selvfølgelig ville udlevere alt det materiale, som man var forpligtet til. Dette materiale har Revisionsudvalget modtaget, og mere end det. (Se udredning nedenfor).

Derudover har Formanden for Naalakkersuisut svarede på alle de spørgsmål, som Revisionsudvalget har stillet Formanden.

Formanden for Naalakkersuisut fik dog ikke Revisionsudvalgets beretning i høring før den blev offentliggjort. Juridisk set var Revisionsudvalget ikke forpligtet hertil, fordi partshøring kun er gældende for Naalakkersuisut (forvaltningen), og ikke for Inatsisartut. Men det ville være god skik at give Formanden denne mulighed. Særlig når Revisionsudvalget valgte at komme med den hårdeste kritik, som Revisionsudvalget kan komme med (efter deres egne interne regler).

2. Sammenfatning

Det er Formanden for Naalakkersuisut/Formandens Departements vurdering, at Revisionsudvalget har modtaget alle de oplysning og dokumenter, som de har krav på at modtage. Det er dog tvivlsomt, hvorvidt Revisionsudvalget er den korrekte instans at undersøge denne sag.

Praksis med ikke at udlevere oplysninger og dokumenter der er undtaget fra aktindsigt, er en praksis der har stået på over de senere år. I hvert fald når det gælder oplæg til Naalakkersuisut.

Formanden for Naalakkersuisut foreslår i svar til Formandskabet for Inatsisartut, at der nedsættes en hurtigarbejdende arbejdsgruppe med embedsfolk fra Lovafdelingen i Formandens Departement og jurister fra Bureau for Inatsisartut, der skal lave en redegørelse over gældende ret når det kommer til Naalakkersuisuts pligt til at udlevere oplysninger og dokumenter til Inatsisartut, samt at komme med forslag til nye regler herom.

3. Materiale som Revisionsudvalget har modtaget

- Oplæg til Naalakkersuisut vedrørende forhøjelse af kvoten efter stenbider
- Den samlede undersøgelse fra Kammeradvokaten (undersøgelsen er ligeledes offentliggjort i sin helhed)
- Formanden for Naalakkersuisut har derudover svaret på alle spørgsmål fra Revisionsudvalget.

Vedrørende oplægget til Naalakkersuisut

Oplægget til Naalakkersuisut er undtaget aktindsigt, jf. § 10, nr. 1 i offentlighedsloven. Formandens Departement har dog frivilligt valgt at udlevere oplægget til Revisionsudvalget. I udleveringen af oplægget blev det gjort klart fra Formandens Departement, at Revisionsudvalget ikke havde *krav* på

at få oplægget udleveret, og at derfor blev oplægget stemplet ”fortroligt”, og kun måtte videregives til medlemmer af Revisionsudvalget.

4. Materiale som Revisionsudvalget ikke har modtaget

- Interne arbejdsdokumenter. (Er undtaget aktindsigt, jf. § 7 i offentlighedsloven.)
- Brevveksling med Kammeradvokaten. (Er undtaget aktindsigt, jf. § 10, nr. 4 i offentlighedsloven.)

Vedrørende brevveksling med Kammeradvokaten

Det fremgår klart af Kammeradvokatens undersøgelse, hvilke oplysninger og dokumenter Kammeradvokaten har modtaget af Formandens Departement, samt hvad Kammeradvokaten ikke har modtaget. Dette har Formanden for Naalakkersuisut også svaret Revisionsudvalget.

5. Hvordan kan Inatsisartut pålægge Naalakkersuisut (juridiske) forpligtelser?

I Grønland er magten delt i 3, jf. § 1 i Selvstyreloven. Dette betyder, at inden for det lovgivende område er Inatsisartut øverst, inden for det udøvende område er Naalakkersuisut øverst, og inden for det dømmende område er domstolene øverst.

Dette betyder også, at hvis Inatsisartut skal have beføjelser over for Naalakkersuisut, eller over for (hjemtagne) domstole, så skal disse beføjelser fastsættes ved Inatsisartutlov. Sådanne beføjelser kan ikke fastsættes ensidig af Inatsisartut i deres forretningsorden. Og dette har Naalakkersuisut også påpeget over for Inatsisartut før.

På efterårssamlingen 2019, punkt 26, foreslog Formandskabet for Inatsisartut flere ændringer til Inatsisartuts forretningsorden. En af ændringerne gik ud på, at udvide forpligtelsen for Naalakkersuisut at svare på spørgsmål fra Inatsisartut. Disse spørgsmål er hjemlet i § 12 i Inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut, og er derefter gentaget i § 37 i Forretningsorden for Inatsisartut.

Formandens Departement gjorde klart i sit høringssvar at man ikke mente, at Inatsisartut ensidig kunne pålægge Naalakkersuisut forpligtelser. Hvis Inatsisartut skal pålægge Naalakkersuisut forpligtelser, skal dette ske ved Inatsisartutlov. Og man må gå ud fra at Formandskabet for Inatsisartut er enige heri, fordi de valgte at tage denne bemærkning til efterretning, og fremlagde efterfølgende ændringsforslag til Inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut, på forårssamlingen 2020, punkt 168. Herved blev forpligtelsen fastsat ved lov.

6. Revisionsudvalgets opgaver

Der er 3 udvalg i Inatsisartut som har fået tillagt særlige beføjelser over for Naalakkersuisut. Disse beføjelser er fastsat i Inatsisartutloven om Inatsisartut og Naalakkersuisut.

Disse udvalg er:

- 1) Finansudvalget. (§§ 16 og 17)
- 2) Udvalg for Revision af Landskassen Regnskaber (Revisionsudvalget). (§§ 18 og 19)
- 3) Udenrigs- og Sikkerhedspolitisk udvalg. (§ 21)

Revisionsudvalgets særlige beføjelser står i §§ 18 og 19 i Inatsisartutloven. Den relevante bestemmelse i denne sag er § 18:

”§ 18. Udvalg for Revision af Landskassens Regnskaber gennemgår landskassens regnskaber og revisionens bemærkninger hertil én gang om året og fremsætter de spørgsmål og bemærkninger til Naalakkersuisut, som regnskaberne giver anledning til. Spørgsmål og bemærkninger tillige med besvarelser fra Naalakkersuisut forelægges Inatsisartut.

Stk. 2. Udvalget kan foretage en vurdering af, hvorvidt der er taget passende økonomiske hensyn ved forvaltningen af de midler og driften af de virksomheder, der er omfattet af revision efter stk. 1. Redegørelser, rapporter m.v. udarbejdet til brug for vurderingen fremsendes umiddelbart efter modtagelse til Naalakkersuisut til orientering.

Stk. 3. Udvalget kan til brug for sit arbejde rekvirere det fornødne materiale, bilag, rapporter m.v. fra den regnskabsførende myndighed. Hvis et udvalgsmedlem kræver det, skal udvalget rekvirere nævnte materiale.”

Som det fremgår af § 18, stk. 1, så vedrører Revisionsudvalgets særlige beføjelser gennemgang af landskassens regnskaber og revisionens bemærkninger hertil. Og det materiale som Revisionsudvalget kan rekvirere efter § 18, stk. 3, er materiale som er relevante for dens arbejde efter § 18, stk. 1. De særlige beføjelser efter § 18 kan ikke anvendes til andet end dette.

7. Andre sager som Revisionsudvalget har behandlet

Revisionsudvalget har før lavet undersøgelser/beretninger. Formandens Departement mener dog ikke, at disse er relevante i denne sag.

Undersøgelse af Aleqa Hammond ([link](#))

Her bestilte Revisionsudvalget en undersøgelse ved en revisor. Sagen drejede sig om forbrug af landskassen penge. Tilsyn med forbrug af landskassen penge er klart en af Revisionsudvalgets opgaver.

Undersøgelse af Doris J. Jacobsen ([link](#))

Sagen drejede sig om brug af et benzinkort. Udgifterne af benzinkortet blev afholdt af landskassen. Denne sag var derfor også klart omfattet af Revisionsudvalgets opgaver. Dog var det Doris selv der bestilte undersøgelsen, ikke Revisionsudvalget.

Makrelundersøgelsen af 2015

I denne sag var det Departementet for Fiskeri, Fangs og Landbrug, der selv bestilte undersøgelsen, ikke Revisionsudvalget.

Sagen om forhøjelse af kvoten efter stenbider (denne sag)

Denne sag drejer sig, hvorvidt Formanden var habil eller inhabil da han deltog i afgørelsen om forhøjelse af kvoten efter stenbider. Selve Naalakkersuisut-afgørelsen om forhøjelse af kvoten efter stenbider har ingen indflydelse på landskassen regnskaber – selve afgørelsen pålægger ikke landskassen udgifter eller indtægter - og vil alt andet lige hellere ikke fremgå af landskassen regnskaber. Det er derfor svært at se, at denne sag hører under Revisionsudvalgets opgaver.

Sagen drejser sig om, hvorvidt afgørelsen var lovlig eller ej pga. mulig inhabilitet. Når nu dele af Inatsisartuts medlemmer ønskede sagen undersøgt, ville det være mest naturlige være at bede Inatsisartuts Ombudsmand om at stå for undersøgelsen, og ikke et udvalg. Inatsisartuts Ombudsmand har ligeledes hjemmel til at forlange alle oplysninger og dokumenter udleveret af Naalakkersuisut.

8. Uddybning af relevant lovgivning

Formanden for Naalakkersuisut/Formandens Departement orientrede Revisionsudvalget fra start af, at Revisionsudvalget selvfølgelig ville få udleveret alt det materiale, som de havde krav på. Herefter bad Formandens Departement Revisionsudvalget om at uddybe, hvor deres hjemmel var til at få udleveret materiale, som var undtaget aktindsigt efter offentlighedsloven.

Revisionsudvalget henviste til §§ 39 og 40 i Inatsisartutlov nr. 26 af 28. november 2016 om kommunernes og Grønlands Selvstyres budgetter og regnskaber og §§ 18 og 19 i Inatsisartutlov nr. 26 af 18. november 2010 om Inatsisartut og Naalakkersuisut.

Herudover har Formandskabet for Inatsisartut henvist til § 14, stk. 2 og 3 i Forretningsordenen for Inatsisartut.

Nedenfor bliver der redegjort for, hvorfor Formandens Departement mener, at disse bestemmelser ikke er relevante i denne sag.

Forretningsordenen for Inatsisartut

Forretningsordenen for Inatsisartut er ikke en lov. For at blive en lov kræves, at forslaget hertil behandles 3 gange af Inatsisartut og vedtages, at forslaget herefter stadfæstet af Formanden for Naalakkersuisut, og at den stadfæstede Inatsisartutlov herefter kundgøres. (Jf. kapitel 7 i Inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut).

I forretningsordenen for Inatsisartut fastsættes de *interne* ordensregler, behandlingsregler, udvalgsregler m.v. for Inatsisartut. Men Inatsisartut kan ikke i sin forretningsorden pålægge Naalakkersuisut (juridiske) forpligtelser. Hvis Inatsisartut ønsker at pålægge Naalakkersuisut forpligtelser, skal dette ske ved Inatsisartutlov.

Hjemmel for Forretningsordenen for Inatsisartut (Inatsisartutloven):

”§ 5. Inatsisartut er ukrænkeligt.

Stk. 2. Medlemmer af Inatsisartut er ved deres virke alene bundet af deres overbevisning.

Stk. 3. Inatsisartut fastsætter selv sin forretningsorden.”

Formandskabet for Inatsisartut har henvist til § 14, stk. 2 og 3 som hjemmel:

”§ 14. Det er et udvalgs hovedopgave at behandle de forslag, der af Inatsisartut henvises til udvalgets behandling.

Stk. 2. Inden for sit fagområde er et udvalg forpligtet til, bl.a. gennem spørgsmål til Naalakkersuisut at holde sig á jour med udviklingen og føre tilsyn med, at forvaltningen i Naalakkersuisut holder sig inden for de rammer, som følger af lovgivningen eller af hensynet til god forvaltningsskik.

Stk. 3. Hvis et udvalg anmoder om en skriftlig besvarelse på et spørgsmål, skal Naalakkersuisut efterkomme udvalgets anmodning. Det er kun tilladt for Naalakkersuisut at begrænse udvalgets adgang til oplysninger, hvis udvalgets interesse i at sætte sig ind i disse bør vige for væsentligt stærkere offentlige eller private interesser. En sådan begrænsning skal altid begrundes skriftligt.”

Inatsisartut kan ikke ensidig i sin forretningsorden pålægge Naalakkersuisut forpligtelser. Dette kan Inatsisartut kun gøre ved Inatsisartutlov. Og det er også praksis fra Naalakkersuisut - i hvert fald de senere år - ikke at udlevere f.eks. oplæg til Naalakkersuisut til udvalg i Inatsisartut, fordi at de er undtaget retten til aktindsigt, jf. § 10, nr. 1 i offentlighedsloven. Og Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug nægtede også at udlevere oplægget vedrørende forhøjelse af kvoten efter stenbider til Udvalget for Fiskeri, Fangst og Landbrug, med henvisning til § 10, nr. 1 i offentlighedsloven.

Tilbage i 2014 satte Lagtinget (på Færøerne) en undersøgelse i gang af Landsstyret (på Færøerne). Undersøgellesleder var forhenværende Folketingets Ombudsmand Hans Gammeltoft-Hansen. Undersøgelsen drejede sig om ”administrationen af sagen om Eysturoyartunnilin”. Et af spørgsmålene i undersøgelsen var, om landsstyremanden var forpligtet til at udlevere interne dokumenter til Lagtinget.

Her konstaterede Hans Gammeltoft-Hansen:

”De almindelige regler om Lagmandens og landsstyremændenes oplysningspligt over for Lagtinget svarer i vidt omfang til de regler der gælder om ministres oplysningspligt over for Folketinget, og må fortolkes på samme måde medmindre der findes særlige holdepunkter for noget andet. Retsgrundlaget vedrørende Landsstyrets oplysningspligt er først og fremmest styrelsesloven og landsstyremandsansvarsloven. Ligesom i grundloven er der ikke i styrelsesloven (eller, så vidt vides, i anden færøsk lovgivning) fastsat generelle regler som pålægger Lagmanden og landsstyremændene en almindelig pligt til at meddele Lagtinget oplysninger. Dette gælder såvel pligten til på eget initiativ at meddele oplysninger som pligten til at svare på spørgsmål fra Lagtingets medlemmer eller udvalg og herved meddele de oplysninger som spørgsmålene vedrører.

I forhold til det sidstnævnte om fraværet af en almindelig pligt til at besvare spørgsmål og herved meddele oplysninger udgør styrelseslovens § 21 en undtagelse. Efter denne bestemmelse kan ethvert lagtingsmedlem med Lagtingets samtykke (eller med to femtedele af de fremmødte lagtingsmedlemmers billigelse, jf. § 21, stk. 2) bringe ethvert offentligt anliggende under

forhandling og derom æske Lagmandens eller en landsstyremands forklaring. Bestemmelsen i § 21, stk. 1, svarer til grundlovens § 53.

Lagtingets forretningsorden indeholder i §§ 52-53 regler om lagtingsmedlemmernes skriftlige og mundtlige spørgsmål. § 53, stk. 1-4, vedrører spørgsmål i henhold til styrelseslovens § 21. De øvrige bestemmelser i forretningsordenen hjemler ingen pligt for Lagmanden eller landsstyremændene til at besvare de stillede spørgsmål. Lagtinget kan ikke ensidigt med hjemmel i Lagtingets forretningsorden pålægge Lagmanden eller en landsstyremand at besvare spørgsmål.”

Som Hans Gammeltoft-Hansen konstaterer, så kræves der lovhjemmel for at Inatsisartut kan pålægge Naalakkersuisut at udlevere materiale, som er undtaget aktindsigt.

Inatsisartutloven om Inatsisartut og Naalakkersuisut

Udvalg for Revision af Landskassens Regnskaber (Revisionsudvalget) særlige beføjelser iht. Naalakkersuisut:

”§ 18. Udvalg for Revision af Landskassens Regnskaber gennemgår landskassens regnskaber og revisionens bemærkninger hertil én gang om året og fremsætter de spørgsmål og bemærkninger til Naalakkersuisut, som regnskaberne giver anledning til. Spørgsmål og bemærkninger tillige med besvarelser fra Naalakkersuisut forelægges Inatsisartut.

Stk. 2. Udvalget kan foretage en vurdering af, hvorvidt der er taget passende økonomiske hensyn ved forvaltningen af de midler og driften af de virksomheder, der er omfattet af revision efter stk. 1. Redegørelser, rapporter m.v. udarbejdet til brug for vurderingen fremsendes umiddelbart efter modtagelse til Naalakkersuisut til orientering.

Stk. 3. Udvalget kan til brug for sit arbejde rekvirere det fornødne materiale, bilag, rapporter m.v. fra den regnskabsførende myndighed. Hvis et udvalgsmedlem kræver det, skal udvalget rekvirere nævnte materiale.”

Som det ses af bestemmelsen, så vedrører Revisionsudvalgets særlige beføjelser over for Naalakkersuisut gennemgang af landskassens regnskaber og revisionens bemærkninger hertil. Dette er ikke en generel beføjelse, som Revisionsudvalget kan vælge at benytte til andre sager end dem, som fremgår af § 18.

Herudover skal der også nævnes, at hvis Inatsisartut ønskede en uvildig undersøgelse af forhøjelsen af kvoten efter stenbider, så har de hjemmel til dette i § 20:

”§ 20. Inatsisartut vælger en ombudsmand, som på vegne af Inatsisartut har indsigt med selvstyrets og kommunernes forvaltning. Ombudsmanden må ikke være medlem af Inatsisartut og skal have en juridisk uddannelse.

Stk. 2. Hvis ombudsmanden ikke længere nyder tillid hos Inatsisartut, kan Inatsisartut afskedige ombudsmanden.

Stk. 3. Lovudvalget følger løbende ombudsmandens arbejde. Ombudsmanden afgiver en årlig beretning til Inatsisartut om sin virksomhed.

Stk. 4. Ombudsmandens nærmere forhold fastsættes ved særskilt Inatsisartutlov.”

Inatsisartuts Ombudsmand har derudover krav på, at få udleveret alle oplysninger og dokumenter, som Ombudsmanden forlanger, jf. Ombudsmandsloven:

”§ 18. Myndigheder m.v., der er omfattet af Ombudsmandens virksomhed, er forpligtet til at meddele Ombudsmanden de oplysninger samt udlevere de dokumenter med videre, som forlanges af Ombudsmanden.

Stk. 2. Ombudsmanden kan afkræve myndigheder m.v., der er omfattet af Ombudsmandens virksomhed, skriftlige udtalelser.

Stk. 3. Ombudsmanden kan indkalde personer til for retten at afgive forklaring om forhold, som er af betydning for Ombudsmandens undersøgelser. Forklaringerne afgives efter reglerne om retsforhør.

Stk. 4. Ombudsmanden kan besigtige enhver institution eller virksomhed samt ethvert andet tjenestested, som benyttes af de i § 7 nævnte myndigheder med videre til udførelsen af deres opgaver, og har adgang til samtlige lokaler.

Stk. 5. Ombudsmanden har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at inspicere private institutioner m.v., hvor personer er eller kan blive berøvet deres frihed, jf. § 7, stk. 1, 2. pkt., og private institutioner m.v., som varetager opgaver umiddelbart i forhold til børn, jf. § 7, stk. 1, 3. pkt. Politiet yder om nødvendigt bistand til gennemførelsen.”

Inatsisartutlov om kommunernes og Grønlands Selvstyres budgetter og regnskaber

Denne lov tillægger ikke Revisionsudvalget nogle beføjelser, men tillægger ”...en af Inatsisartut antaget statsautoriseret revisor” beføjelser. Og disse beføjelser er ”kun” gældende iht. revision af landskassen regnskaber. Dvs. at hellere ikke Revisor har en generel beføjelser til at kræve materiale udleveret. Revisor kan kun kræve materiale udleveret, som er relevant for Revisors opgaver efter § 39 i loven. (Dette i modsætning til Inatsisartuts Ombudsmand).

Loven fastsætter bl.a.:

”§ 35. Naalakkersuisut fremlægger senest på Inatsisartuts efterårssamling landskassens regnskab med tilhørende revisionsprotokol for det foregående finansår.

Stk. 2. Landskassens regnskab skal i sin opstilling følge det pågældende års finans- og tillægsbevillingslove og skal omfatte samtlige landskassens indtægter og udgifter for det forgående finansår, samt landskassens aktiver og passiver og bevægelserne heri i årets løb.

[...]

§ 38. Landskassens årsregnskab revideres af en af Inatsisartut antaget statsautoriseret revisor.

§ 39. Revisor reviderer landskassens regnskab i overensstemmelse med god offentlig revisionskik og foretager herunder en kritisk gennemgang af landskassens regnskabsmateriale. Revisor skal herunder efterprøve, om regnskabet er rigtigt, og om de dispositioner, der er omfattet af

regnskabsaflæggelsen, er i overensstemmelse med meddelte bevillinger, love og andre forskrifter samt med indgåede aftaler og sædvanlig praksis.

Stk. 2. Revisor skal efterkomme de krav vedrørende revisionen, som Inatsisartut stiller, for så vidt de ikke strider mod lov eller god revisionskik.

§ 40. Naalakkersuisut skal meddele revisionen enhver oplysning, som er nødvendig til bedømmelse af regnskabet, jf. § 18 og § 19 i Inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut.”

9. Henvendelse fra Formandskabet for Inatsisartut vedrørende Inatsisartut-udvalgs krav på oplysninger fra Naalakkersuisut

Ved brev af 5. august 2020 henvendte Formandskabet for Inatsisartut sig til Formanden for Naalakkersuisut. Emnet var: ”Inatsisartut-udvalgs krav på oplysninger fra Naalakkersuisut”

Formandskabet for Inatsisartut påtaler bl.a., at Udvalget for Fiskeri-, Fangs- og Landbrug er blevet nægtet oplægget til Naalakkersuisut vedrørende forhøjelse af kvoten efter stenbider. (Det er Naalakkersuisoq/Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug der har nægtet at udlevere oplægget med henvisning til § 10, nr. 1 i offentlighedsloven).

Formandskabet for Inatsisartut mener, at § 14, stk. 3 i Forretningsordenen for Inatsisartut pålægger Naalakkersuisut at udlevere bl.a. oplæg til Naalakkersuisutsmøder, selv om disse er undtaget fra aktindsigt. Naalakkersuisut kan ikke siges at være enig i denne betragtning, fordi så ville Naalakkersuisut altid udlevere oplæg fra Naalakkersuisutsmøder til Inatsisartut. Dette har man ikke gjort de senere år fordi man mener, at Inatsisartut ikke har *krav* på disse oplæg.

Formandskabet for Inatsisartut medgiver dog, at bestemmelserne herom ikke er helt klare – om hvad man er forpligtet til at udlevere. (Dette i modsætning til, at Naalakkersuisut frivillig kan vælge at udlevere oplysninger og dokumenter, uden at være juridisk forpligtet hertil. Når Naalakkersuisut gør dette er det almindelig at understrege over for Inatsisartut, at dokumenterne er fortrolige.)

Formandskabet for Inatsisartut slutter med at sige, at hvis Naalakkersuisut skulle have bemærkninger til den omhandlede problemstilling, ser Formandskabet frem til at modtage disse, ligesom Formandskabet naturligvis er åbent over for en mundtlig drøftelse herom.

10. Svar til Formandskabet for Inatsisartut vedrørende Inatsisartut-udvalgs krav på oplysninger fra Naalakkersuisut

(Sendt den 21. september 2020 til Formandskabet for Inatsisartut, se vedhæftede brev)

”Formanden for Naalakkersuisut er enig i at det er uholdbart, at der hersker tvivl omkring Inatsisartuts muligheder og ret til, at kræve oplysninger eller dokumenter udleveret fra Naalakkersuisut.

Formanden for Naalakkersuisut finder på denne anledning det mest hensigtsmæssigt, at der først laves en redegørelse herom på embedsniveau. Der kunne passende nedsættes en lille

hurtigarbejdende arbejdsgruppe, med embedsfolk fra henholdsvis Lovafdelingen i Formandens Departement og jurister fra Bureau for Inatsisartut.

Arbejdsgruppen kunne først kortlægge, hvilke regler der gælder i dag, og derefter komme med forslag til, hvordan reglerne skal se ud fremover. Arbejdsgruppen kunne i denne anledning søge inspiration i reglerne der gælder i henholdsvis Folketinget og Lagtinget.

Til sidst kunne arbejdsgruppen komme med forslag til, hvordan disse regler skal implementeres i gældende lovgivning.”

Til Formanden for Naalakkersuisut

Dato: 5. august 2020
j.nr. 01.10.29-00029

Inatsisartut-udvalgs krav på oplysninger fra Naalakkersuisut

Formandskabets opmærksomhed er blevet henledt på, at Naalakkersuisut har afslået at give Fiskeri-, Fangst- og Landbrugsudvalget kopi af et Naalakkersuisut-oplæg. Det drejer sig om et oplæg vedr. forhøjelse af kvoten på stenbider.

Det er Formandskabets forståelse, at Naalakkersuisut (alene) har begrundet afvisningen med reglerne i landstingsloven om offentlighed i forvaltningen. Formandskabet må umiddelbart tolke dette således, at Naalakkersuisut ikke mener, at Forretningsordenen for Inatsisartut giver et udvalg krav på udlevering af skriftligt materiale (d.v.s. kun krav på oplysninger i form af svar på spørgsmål).

§ 14, stk. 3, i Forretningsordenen for Inatsisartut giver udvalgene i Inatsisartut adgang til at indhente oplysninger fra Naalakkersuisut. (Særlige bestemmelser gælder for hhv. Finansudvalget og Revisionsudvalget).

Bestemmelsen lyder således:

" *Stk. 3.* Hvis et udvalg anmoder om en skriftlig besvarelse på et spørgsmål, skal Naalakkersuisut efterkomme udvalgets anmodning. Det er kun tilladt for Naalakkersuisut at begrænse udvalgets adgang til oplysninger, hvis udvalgets interesse i at sætte sig ind i disse bør vige for væsentligt stærkere offentlige eller private interesser. En sådan begrænsning skal altid begrundes skriftligt."

Efter sin ordlyd omfatter bestemmelsen "skriftlig besvarelse af spørgsmål" og "adgang til oplysninger".

Kopi af dokumenter (herunder f.eks. Naalakkersuisut-oplæg) er således ikke udtrykkeligt omfattet af bestemmelsens ordlyd.

Omvendt kan man argumentere, at det ikke giver megen mening at afskære et udvalg fra kopi af et dokument, når udvalget alligevel vil kunne afdække dokumentets indhold gennem (tilstrækkeligt udførlige) spørgsmål.

Umiddelbart ses der heller ikke i øvrigt at være nogen anerkendelsesværdig grund til at friholde dokumenter fra den adgang, et udvalg har til at indhente oplysninger (med de begrænsninger, som følger af bestemmelsens andet pkt.).

INATSIARTUT
SIULITTAASUAT

Endelig kan man - ud fra en formålsbetragtning – argumentere, at en effektiv udøvelse af den parlamentariske kontrolfunktion, som udvalgene har til opgave at udøve over for Naalakkersuisut, forudsætter at udvalgene er i stand til at skaffe sig den fornødne dokumentation.

Formandskabet anerkender imidlertid, at rækkevidden af bestemmelsen fremstår usikker, og overvejer på den baggrund at tage initiativ til en præcisering af bestemmelsen.

En retsstilling, hvor udvalgene i Inatsisartut ikke har krav på adgang til skriftligt materiale i videre omfang, end hvad enhver borger ville kunne opnå gennem en anmodning om aktindsigt, forekommer umiddelbart Formandskabet uholdbar, henset til den kontrolfunktion, som Inatsisartut udøver i forhold til Naalakkersuisut og administrationen.

Formandskabets opfattelse er, at et udvalgs adgang til oplysninger, herunder i form af skriftligt materiale, kun bør afskæres, i det omfang særdeles tungtvejende hensyn taler herfor.

Det er da også Formandskabets indtryk, at anmodninger fra udvalg om kopi af dokumenter hidtil er blevet imødekommet – om end sådanne anmodninger er sjældent forekommende.

Formandskabet tillægger det stor betydning, at kunne fastholde et gensidigt velfungerende samarbejde omkring de opgaver, som påhviler henholdsvis Inatsisartut og Naalakkersuisut, og indgår gerne i en dialog med Naalakkersuisut om udvalgenes adgang til skriftligt materiale, og de hensyn som ligger til grund for denne adgang og for eventuelle begrænsninger heri.

Måtte Formanden for Naalakkersuisut have bemærkninger til den omhandlede problemstilling, ser Formandskabet frem til at modtage disse, ligesom Formandskabet naturligvis er åbent over for en mundtlig drøftelse.

Med venlig hilsen

Vivian Motzfeldt
Formand for Inatsisartut

Til Formandskabet for Inatsisartut

/her

Vedrørende brev om Inatsisartut-udvalgs krav på oplysninger fra Naalakkersuisut

15-09-2020
Sags nr. 2020 - 16147
Dok. nr. 14852906

Kære Formand for Inatsisartut

Postboks 1015
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 32 50 02
E-mail: govsec@nanoq.gl
www.naalakkersuisut.gl

Formanden for Naalakkersuisut er enig i at det er uholdbart, at der hersker tvivl omkring Inatsisartuts muligheder og ret til, at kræve oplysninger eller dokumenter udleveret fra Naalakkersuisut.

Formanden for Naalakkersuisut finder på denne anledning det mest hensigtsmæssigt, at der først laves en redegørelse herom på embedsniveau. Der kunne passende nedsættes en lille hurtigarbejdende arbejdsgruppe, med embedsfolk fra henholdsvis Lovafdelingen i Formandens Departement og jurister fra Bureau for Inatsisartut.

Arbejdsgruppen kunne først kortlægge, hvilke regler der gælder i dag, og derefter komme med forslag til, hvordan reglerne skal se ud fremover. Arbejdsgruppen kunne i denne anledning søge inspiration i reglerne der gælder i henholdsvis Folketinget og Lagtinget.

Til sidst kunne arbejdsgruppen komme med forslag til, hvordan disse regler skal implementeres i gældende lovgivning.

Inussiarnersumik inuulluaqqusillunga
Med venlig hilsen .

Kim Kielsen